

169-2

8

104

Ž i v o t o p i s   a   p r o t i n ě m e c k á   č i n n o s t .

Já Jan Cedidla narodil jsem se 29. září 1902 v Senince jako nejmladší se svých 8 sourozenců. Můj otec se jmenoval Martin Cedidla, zemřel na chřipku v říjnu 1918 ve věku 65 let. Matka se jmenovala Terezie Cedidlová rozená Staňková, zemřela v dubnu 1921 ve věku 61 let.

Moje vzdělání: vyšel jsem 1 třídní obecnou školou v Senince a absolvoval 2 ročníky zemské zimní hospod. školy na Vsetíně a to ročník 1919-1920 a 1920-1921.

Po smrti mé matky v r. 1921, ujal jsem se vedení hospodářství jako ~~jako~~ jediný žijící syn. Bylo to můj věk (19 let) dosti těžké, ale pustil jsem se s nadšením do práce a šlo to.

Co se týká kulturního a společenského života v naší obci, byl jsem také jedním s těch několika mladých lidí, kteří jsme dali podnět k založení Tělocvičné jednoty Sokol v Senince v r. 1923, poněvadž jsme postrádali nějakou uslechtilější zábavu. A moho říct, že v Sokole jsme ji skutečně našli.

Byl jsem cvičivím členem a funkcionářem (ve výboru) sokolským od založení Sokola v r. 1923 až do německé okupace, kdy byla sokolská činnost úplně zastavena.

Můj rodinný život: Oženil jsem se v roce 1935 s Annou Holbíkovou, dcerou Jana Holbika rolníka v Senince č. 25 také členkou Sokola. Pilně cvičila v Sokole i na veřejných sokolských cvičeních. Nyní máme 5 dětí (3 syny a 2 dcery) ve stáří od 1 - 8 let.

Co se týká vlastenecké činnosti za druhé světové války a za německé okupace. Činně (se zbraní jsem se nijak nesúčastnil, poněvadž jsem vojákem nebyl, tak dalece se zbraní zacházení neumím, ale jakmile se partyzánské hnutí v našem kraji začalo projevovat, tak jsem hned od podzimu v r. 1944 partyzány potravinami dle možností podporoval a sám osobně jim je do určitých míst donášel.

Asi v polovině ledna 1945 navštívil mě p. Rudolf Gurecký poručík četnictva okresní četnický velitel na Vsetíně a požádal mě, jest-li bych přijal na přechodnou dobu jeho 5 člennou rodinu do bytu. Přislíbil jsem mu a také se konce ledna i s nejnútnejším nábytkem přestěhovali.

Pan poručík měl zdravotní dovolenou, kterou trávil většinou ve styku s partyzány; k nám ku své rodině občas přicházel. Ku konci března 1945 dostal obsilku dostaviti se do Brna na zemské četn. velitelství k revisi, kde 28. března jel, ale hned na nádraží byl gestapem zatčen a uvězněn do Mauthasenu, kde byl v plynových komorách usmrcen. Jeho rodina se odstěhovala ode mne v červenci 1945.

V Senince, dne 4. září 1945.

Jan Cedidla